

Vrijwilliger in 't zonnetje *Truus Lijbaert-Slock*

Ik had Truus gebeld of ik met haar in gesprek mocht over het vrijwilligerswerk wat ze doet bij aan-z.

De wedervraag was: "Gaat het dan over de inhoud?" Nee, het gaat over jou als mens. Wat je allemaal doet en wat je voor anderen betekent.

Ja, maar ik ben echt niet de enige die zoveel doet.... Kijk Truus en DAT siert jou nu zo!

Samen met haar man Donald woont Truus nu ongeveer 35 jaar in Biervliet. Van origine is ze afkomstig uit Westdorpe. Op mijn vraag of ze dan ook zelf de kermisvlaai goed kan maken, gaf ze blozend toe, dat haar ma dat veel beter kon.

Tijdens haar werkzame leven bij Eijke-Hogendoorn op de salarisadministratie en personeelszaken, kwam zij niet toe aan vrijwilligerswerk. Naast haar fulltime job was ze in de weekenden namelijk mantelzorger voor hun beide ouders. Dit vind Truus een vanzelfsprekend iets en ze is blij dit te hebben kunnen doen.

Ze reed vaak mee met een collega vanuit Biervliet en die heeft haar (achteraf gezien) als het ware gestrikt voor het vrijwilligerswerk. Hij nodigde haar uit om eens mee te gaan naar een dorpsraad vergadering. Vanuit haar werk was ze gewend om zakelijk en integer te zijn. Tijdens deze vergadering werd haar al snel duidelijk dat ze iets voor de medeburgers in haar dorp kon betekenen. Dat werd haar drijfveer.

Door de dorpsraad rolde Truus dan ook zo in de activiteitencommissie van aan-z. Dit doet ze nu alweer 12 jaar. Momenteel verzorgt ze samen met de andere vrijwilligers de badminton, de fietsmiddagen, het handwerken, de koersbal en het biljarten. En vorige week was ze nog actief bij Route 55. Ook is ze actief in Biervliet bij het project "een Maatje Groter", de Vrouwenbond en de activiteitencommissie van het dorpshuis.

Op mijn vraag wat ze nodig heeft om een goede vrijwilligster te zijn:

“Ik heb graag duidelijke afspraken vooraf. Dan ga ik er open in en ben dan benieuwd naar positieve acties”.

Naast haar vrijwilligerswerk doet ze graag aan yoga. Vooral in de zomer op het strand vindt zij dit heerlijk. Ook daar zijn er mensen waar zij iets voor betekent.

“Ik weet niet wat dat is”, zegt ze. “Mensen vertrouwen me en vertellen me vaak hele persoonlijke dingen”. Mensen helpen te relativeren en hen in hun eigen kracht zetten, dat is waar je het voor doet.

Als mensen willen starten met vrijwilligerswerk, raadt ze hen aan om eerst vrijblijvend mee te lopen en hen te laten ervaren wat het inhoudt. Daarna pas keuzes maken. Je moet er plezier in hebben.

Het mooiste van het vrijwilligerswerk vind ze de complimenten die je onverwacht krijgt van mensen. Juist van de mensen waar je het niet van verwacht.

Zo verzorgde Truus afgelopen kerst weer de kerstmaaltijd. Daarvoor stuurt ze dan uitnodigingen. Samen met haar mede-vrijwilligers maakt ze dan een lijst van mensen die ze nog eens nabellen, omdat ze al ervaren heeft, dat dat beter werkt. Dat dan bijv. die ene meneer toch is gekomen. Dat doet dan al goed. En als die meneer dan ook nog zegt: “Tis de tijd van de engelen en volgens mij ben jij er 1”, dan ben je blij dat je tijd in die persoon hebt geïnvesteerd!

Truus, bedankt voor je openheid en inzet!

